

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sulpici[i] Severi Presbyteri Opera Omnia

Sulpicius <Severus>

Amstelodami, 1665

Servitus Iudæorum sub Antiocho Epiphane Rege Syriæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11490

Interea ¹ Antiochus, rediens ab Alexandria (namque ³ tum bellum ² regi Ægyptio intulerat, quod ³ jussu Senatus & Populi Romani deposuit, ⁴ Paulo & Crasso consulibus) ⁵ Hierosolymam adiit, cum ⁶ discordantem superstitionibus susceptis populum reperisset, legem Dei destruens, & his favens, qui impia sequebantur, ⁷ omnia templi ornamenta detraxit, ac ⁸ multa cæde vastavit. Id gestum, ab ⁴ excessu Alexandri, anno centesimo uno & quinquagesimo,

Paulo

εἰν ἡ τὰ ὄχι τὴν ἀπίστων Ἑλλῶες.

Joseph.

¹ Antiochus rediens ab Alexandria.] Ioseph. XII. 6, 7. II Maccab. v. Nam capta Memphi ipsam Alexandriam, regni tum Ægyptii metropolin, obsidere conabatur. Quanta illa urbs fuerit, vide apud Strabonem & alios Geographos; ut & Tyrium XIX. Belli Sacri XXVII.

² Regi Ægyptio.] Ptolemæo Philometori, II Macc. v.

³ Jussu Senatus & populi Romani.] Ἀπερρώθη δὲ ἡ Ἀλεξανδρείας μόνον, ἀλλὰ ἡ Ἰερουσαλήμ, ἡ Ῥωμαίων ἀπὸ τῶν βασιλευσάντων ἀπὸ τῆς ἡμέρας. Joseph. Cum Ptolemæi fratres à Senatu auxilia petiissent, missus est legatus Popilius ad Antiochum, qui abstinere illum Ægypto, aut si jam ingressus esset, excedere juberet. Quum in Ægypto eum invenisset, osculumque ei rex obtulisset (nam coluerat inter ceteros Popilium Antiochum, cum Romæ obses esset) tunc Popilius faceffere interim privatam amicitiam jubet, cum mandata patriæ intercedant: prolatoque senatus decreto & tradito, cum cunctari eum videret, consultationemque ad amicos referre, ibi Popilius virga, quam in manu gerebat, amplo circulo inclusum ut & amicos caperet, consulere jubet, nec prius inde exire quam responsum senatui daret, aut pacem aut bellum cum Romanis habiturum. Ad eoque hæc austeritas animum regis fregit, ut pariturum se senatui responderit. Hæc Justinus lib. XXXIX. Videatur etiam

Livius XI. v. Valerius Maximus lib. VI. c. 4. Appianus Syriac. & alii.

⁴ Paulo & Crasso.] L. Æmilio Paulo, & C. Licinio Crasso. Drusius. Anno U. C. DCLXXXV. Sigon.

⁵ Hierosolymam adiit.] Iosephus XII. 7. I Macc. I. II Macc. v. Factum id anno CXLIII. Seleucidarum.

⁶ Discordantem.] Duas populi factiones Antiochus reperit, unam in veteri disciplina, & religione manentem; alteram superstitionibus gentilium depravatam: atque ita favens ei, quam ipse colebat, & Dei legem evertens templum expilavit. Sigon.

⁷ Omnia templi ornamenta detraxit.] Templum spoliavit, ablatis inde vasis sacri ministerii, & inter cetera candelabris aureis, altari aureo, mensaque propositionis, quam vocant, ac ne aulæis quidem relictis, quæ è cocco & bysso constabant. Josephus. Nec thesauris etiam pepercit: nam abstulit è templo mille octingenta talenta. Breviarium Iasonis. Drus.

⁸ Multa cæde vastavit. Historia poscit, ut legamus, multa cæde eam vastavit. Tanta enim virorum mulierumque occisio, tanta virginum ac puerorum facta cædes est, ut tribus non amplius diebus, octoginta hominum millia perierint. Iaso Cyrenæus: Diræptaque tota urbe, habitatores partim necavit, partim captivos cum liberis & uxoribus abduxit, usque ad decem millium numerum. Iosephus lib. XII. cap. 7. Drusius. Hanc miseriam & vastationem prædixit Daniel VIIII.

I Post

Paulo (ut diximus) Crassoque consulibus, ¹ post quinquennium fere quam ² Antiochus regnare cœperat.

- ¹ XXVIII. Sed ut temporum ordo confertus sit, ac liqueat evidentius, quis hic fuerit Antiochus, regum qui post Alexandrum in Syria fuerunt, & nomina & tempora enumerabimus. ³ Defuncto, ut supra retulimus, rege Alexandro, ab amicis ejus regnum omne divisum, ac regio nomine aliquandiu administratum est. ⁴ *Seleucus*, post novem annos, in Syria rex est appellatus, regnavitque annos duos & triginta. Post eum ⁵ *Antiochus* filius ejus, annos unum de viginti. Inde *Antiochus*, Antiochi filius, ⁶ qui & *Theus* cognominatus est, annos quindecim. Post hunc *Seleucus* filius, cognomine ⁷ *Callinicus*, annos unum & viginti. ⁷ Item ⁸ *Seleucus* filius Callinici, annos tres. Hoc defuncto,

Antio-

¹ *Post quinquennium fere.*] Superfluit dictio *fere*, ut sæpe alias. Nam Antiochus regnare cœpit anno Græcorum cxxxvii. à quo quintus est annus ccli. Consule priorem Machabæorum. *Drus.*

² *Antiochus.*] Multi, quos inter Fr. Iunius, putant hunc Antiochum nomine Gogi describi à Prophetis. Certum est Asiam minorem nomine Gygis, famosi Lydorum Regis, aliquando dictam. Unde Poëta Gygeum Caystrum & lacum vocat. Ubi Lipsius male *Cygnem*.

³ *Defuncto Rege Alexandro.*] Autor prioris Machabæorum scribit vivo adhuc Alexandro id factum esse. Qua de re diximus antea. Nam videtur Daniele secutus. Cæteri tamen cum Sulpicio consentiunt, etiam Iosephus. *Drus.*

⁴ *Seleucus post novem annos.*] Eusebius xii. annos habet. Seleuci regis exordium novam aram in Oriente peperit, qua Iudæi plurimum usi sunt, postquam sub Græcorum dominatu esse cœperunt. Hanc aram *Terik dhibkarnain* Arabes vocant, id est, epocham Ἐξέρας , *cornigeri*. Is est Alexander M. qui se Ammonis, sive Jovis cornigeri filium existimari volebat. Ita passim Albatenius eam appellat. Iudæi שַׁרְיָן שֶׁבַח אֱלֹהֵינוּ *eram contractuum*, quod illam ad obli-

gnandos contractus adhiberent: est de appellationis origine minus constat. Illud extra dubitationem est, hujus initium epochæ ab illo anno procedere, qui ante Christianam aram putatur ³¹². & est Per. Jul. 4402. quo 117. Olympias iniiit. *Petavius*. De regibus Syriæ, vide Appianum in Syriacis, Justinum, Livium, & alios.

⁵ *Antiochus.*] Σάσις , qui novercam adamavit, & postea Gallos in Asiam irumpentes repulit. *Drus.*

⁶ *Qui & Theus cognominatus est.*] Id est, Deus. Hunc pater ex noverca genuit, quem post uxor ejus veneno sustulit. Theum autem primi cognominaverunt Milesii, quia Timarchum eorum Tyrannum occiderat. *Appianus*.

⁷ *Callinicus.*] Gallinicus est apud Eusebium & Funceium. Hunc pater Antiochus à Laodice genuit. *Drusus*. Hoc cognomentum & Herculi tribuit cum Luciano Plutarchus, & Martyribus Zonaras. *Bernec.*

⁸ *Seleucus filius Callinici.*] Qui Κελευσός dictus, & πρωτων . Imperio præfuit annos tres, nec à valetudine firmus, nec ab opibus. Quocirca exercitum continere in officio non potuit. Appianus autor eum sublatum fuisse veneno, purgato-